Pe urmă începu să-și legene din nou pruncul, cîntîndu-i un fel de cîntec de leagăn și zgîlțîindu-l cu putere la sfîrșitul fiecărei strofe.

„La fecioru-ți te încruntă,
Cînd strănută, arde-i una,
Căci anume-o face, zău,
Să te necăjească-ntr-una!“

CORUL

(format din bucătăreasă și prunc):

Hau! Hau! Hau!

În timp ce cînta a doua strofă, ducesa arunca copilul cu atîta furie în sus și în jos și bietul mititel urla atît de tare, încît Alice abia de putea deslușì cuvintele:

„Cum îl văd mă și răstesc
Și-l pocnesc pe-al meu fecior,
Căci e mort după piper
Și îl mestecă de zor.“

CORUL

ca mai sus:

Hau! Hau! Hau!

— Prinde-l, spuse ducesa către Alice, aruncîndu-i pruncul. Poți să-l legeni și tu puțin, dacă vrei! Trebuie să mă gătesc ca să joc crochet cu regina.

Cu aceste vorbe, ieși repede din cameră.

Bucătăreasa aruncă o tingire după ea, dar n-o nimeri.